

אביי אמר עדין בחתומיו ובין 15. מכאן קשה לרש"י דרש מסכת ראש השנה (דף ג. ושם ד"ה לשערות) דתנן בראש חודש ניסן ראש השנה תמלילין ויפרכש בגומרא דנפקא מינה לטערי חוב הנימוקדמיון ופרש"י שם לא קצבו יום זה לתחלת שנת המלך אלא כל מלך לפי מה שחזקו פתייתו שאין

HebrewBooks.org ©Moznanim Publications

קַיִב ד מַיִי פִי"ח מַהֲלִי
אֲבִידָה הִלִּי אֶסְמֵג
עֲשִׂין עַד טוֹשֵׁעַ ח"מ ס"י
סָה סַעֲיָן ו:

"בשטרי הקנאה דהא שעביד נפשיה אי הכי
 מתניתין דקתני אם יש בהן אחריות נכסים לא
 יחזיר ואוקימנא כשחייב מודה ומשום שמא
 כתב ללות בניסן ולא לזה עד תשרי ואתי
 למטרף לקוחות שלא כדין אמאי לא יחזיר
 נחוי אי בשטר הקנאה הא שעביד ליה נפשיה
 אי בשטר דלא הקנאה ליכא למיחש דהא
 אמרת כי ליכא מלוה בהדיה לא כתבינן א"ל
 רב אסי אע"ג דשטרי דלאו הקנאה כי ליכא
 מלוה בהדיה לא כתבינן מתניתין *כיון דנפל
 אתרע ליה וחיישינן דלמא אקרי וכתבו⁶ אבי
 אמר עדיו בחתומיו זכין לו ואפילו שטרי
 דלאו הקנאה משום דקשיא ליה כיון דאמרת
 בשטרי דלאו הקנאה כי ליתיה למלוה
 בהדיה לא כתבינן ליכא למיחש דאקרי
 וכתבו אלא הא דתנן⁷ *מצא גיטי נשים
 ושחרורי עבדים דייתקי מתנה ושוברים הרי
 זה לא יחזיר שמא כתובים היו ונמלך עליהם
 שלא ליתנם וכי נמלך עליהם מאי הוי והא
 אמרת עדיו בחתומיו זכין לו הני מילי היכא
 דקא מטו לדידה אבל היכא דלא מטו לדידה
 לא אמרינן אלא מתניתין דקתני מצא שטרי
 חוב אם יש בהם אחריות נכסים לא יחזיר
 ואוקימנא כשחייב מודה ומשום שמא כתב
 ללות בניסן ולא לזה עד תשרי בשלמא לרב
 אסי דאמר בשטרי אקנייתא מוקי לה בשטרי
 דלאו אקנייתא וכדאמרינן אלא לאביי דאמר
 עדיו בחתומיו זכין לו מאי איכא למימר אמר
 רב אביי מתני' היינו מעמא דדחייש לפרעון
 ולקנוניא ולשמואל דאמר⁸ לא חיישינן
 לפרעון ולקנוניא מאי איכא למימר הניחא אי
 סבר לה כרב אסי דאמר בשטרי הקנאה
 מוקי⁹ מתניתין בשטרי דלאו הקנאה אלא
 אי סבר כאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין
 לו מאי איכא למימר שמואל מוקי למתניתין
 כשאין חייב מודה אי הכי כי אין בהן אחריות
 נכסים אמאי יחזיר נהי דלא גבי מן משעבדי
 מבני חרי מגבי גבי שמואל למעמיה דאמר
 שמואל אומר היה רבי מאיר שטר חוב שאין
 בו אחריות נכסים אין גובה לא ממשעבדי
 ולא מבני חרי וכי מאחר שאינו גובה אמאי
 יחזיר אמר רבי נתן בר אושעיא¹⁰ לצור על פי
 צלוחיתו של מלוה ונהדריה להו ללוה
 לצור על פי צלוחיתו של לזה לזה הוא

וְלֹא קָאֵי אֲדֹאמֶר אֲבִי עֲדִיז בַּחֲתוּמָיו וְכֵן לֹא הִיִּינִי מֵעַמָּה דְּחִיִּישֵׁינָא פֿאַרען וְאָקֶנוּגִיא. וְסַבְרִי רַבֵּן אַחֲרִית טַעֲמָה סוֹפֵר הוּא וְלֹכֵךְ לֹא יַחֲזִיר אֲפִילוּ אִין צו אַחֲרִית וְכֵן לִרְבּ אֲסִי תִימָה אֲמַאי קֹאמֶר מִשּׁוּם דְּחִיִּישֵׁין לְקוּנִיָּא לִימָא מִשּׁוּם דְּחִיִּישֵׁין שְׂמָא פֿרַעַז וְכַד מִמַּחֲלָ שְׂעֻבְדוֹ וְעַתָּה רוּחָה לַחֲזוֹר וְלֵלֹת צו כְּדִי לְהַרְוִיחַ פֿשִׁטִּי דְּסַפְרָא וְמֵלֹה נְמִי רוּחָה צְדָדָר שִׁטְרוֹף מוֹמֵן מוֹקֵדֵס וְיִ"ל מִשּׁוּם פֿשִׁטִּי לִכְתֹּב לֵלֹת וְלֹא לֵה וְעַתָּה רוּחָה לֵלֹת וּמִפְסִיד לְקוֹחֹת מִשּׁוּם שְׂעוֹד סַבְרִי הַמְלֹה שִׁינָא הַקּוֹל מִשְׁעַת כִּימָה אֲבָל כְּשִׁלּוֹה וּפֿרַע שְׂמֵנוּ הַפֿרִיעָה וְאֲבֹלָה שִׁנִּי לֹא נִכְתָּה הַשִּׁטִּי:

[illegible]

(ב) ז"ל אמר ר"מ דיחזיר למלוה וכו'.

גמ' אביי אמר עדיו
בחתומיו. עי' רשב"א
בחידושי קדושין דף כ"ז
ע"א ד"ה ע"מ שמכתבו
לו שטר:

דייטיקי. צוואה שביז מרע,
 דא תהא למיקס ולהיות
 (גיטין כז.).

(ב) ז"ל אמר ר"מ דיחזיר למלוה וכו'.